

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
poniedz. - piątek
7.30 - 16.30 w kaplicy
Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
p-szy piątek 15.00-17.00
piątki 16.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO
piątek godz. 16.45

- DO NIEPOK. SERCA
NM P p-sza sobota g 6.30

- DO ŚW. FRANCISZKA
z Asyżu 2-ga sobota g.6.30

- KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI ŚW. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni
piątek m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel.896453960

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

DOKOŃCZENIE KATECHEZY JANA PAWŁA II:

O ową pełnię we wzajemnym odniesieniu osób: kobiety i mężczyzny, upomina się Nauczyciel w Mt5,27-28 mając na uwadze nienaruszalność małżeństwa, ale także każdą inną postać obcowania mężczyzn i kobiet, które przecież składa się na zwyczajną treść całej egzystencji. Życie ludzkie z natury jest „koedukacyjne”, a godność zależy w każdym momencie historii, a także w każdym punkcie długości i szerokości geograficznej od tego, „kim” ona będzie dla niego, a on dla niej. Słowa Chrystusa z Kazania na Górze mają zasięg uniwersalny i dogłębny zarazem. Tylko tak możemy je rozumieć w ustach Tego, który do końca „wiedział, co jest w człowieku” (J2,25), a zarazem Tego, który niósł w sobie tajemnicę „odkupienia ciała”, jak kiedyś wyraził się św. Paweł. Czy mamy się obawiać surowości tych słów? Czy raczej zaufać ich zbawczej treści i mocy? W każdym razie przeprowadzona analiza słów Chrystusa otwiera potrzebę dalszych refleksji, nieodzownych wobec świadomości człowieka „historycznego”, zwłaszcza zaś wobec świadomości człowieka współczesnego, wobec jego sumienia i jego „serca”.

I MARSZ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W LUBAWIE

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

**1. SŁUŻBA
LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA**

**3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz.18.00

**4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00

**5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**
Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g.18.00

**6. RODZINY
NAZARETAŃSKIE**
- środa po
Mszy św. o g. 17.00

**7. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-niedziela o godz. 18.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ

1. CHRZTY

1. Wojciech Grzelka - 5 X
2. Rozalia Michorowska - 6 X
3. Nikodem Banacki - 12 X
4. Nikola Gębicka - 12 X
5. Maciej Gębicki - 12 X
6. Leon Licznarski - 19 X
7. Wiktor Wiśniewski - 12 X
8. Stefania Jamroży - 19 X
9. Konrad Markuszewski - 19 X
10. Antonina Rosińska - 20 X
11. Laura Maria Wojtowicz - 26 X
12. Antoni Markowicz - 26 X

2. BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

3.

4. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

5. POGRZEBY

1. + Teresa Domazyr
2. + Irena Pałkowska 15 X
3. + Romuald Markiewicz - 24 X

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

GŁOS

NR 139 listopad 2019

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Listopad

Pierwsze dni listopada, każdego roku, przypominają nam o naszych zmarłych, o przemijalności ludzkiego życia. Biegniemy na cmentarz, aby posprzątać groby znanych i nieznanym nam osób. Piękny to zwyczaj i gest pamięci. Niemniej ważne, aby ta listopadowa pamięć trwała w nas przez cały rok.

Jest tak, jeśli w codziennym pacierzu wspominamy imiona naszych zmarłych, jeśli systematycznie odwiedzamy groby wznosząc nad nimi modlitwę, jeśli rodzinnie spotykamy się na Mszy św. w rocznicę śmierci czy urodzin zmarłej osoby.

Modlitwa za zmarłych w gronie rodzinnym ma również funkcję katechetyczną, wychowawczą. Uczymy bowiem dzieci, aby kiedy nas już tu nie będzie na ziemi, pamiętali o modlitwie, Mszy św. w naszej intencji.

ks. Marcin Staniszewski, proboszcz

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Aby na Bliskim Wschodzie, gdzie różne wspólnoty religijne dzielą tę samą przestrzeń życiową, zrodził się duch dialogu, spotkania i pojednania.

MODLITWA ZA POLSKĘ – Ojcze, który siedzisz na niebieskim tronie, troskliwym okiem patrząc na ziemię, obejmij ramieniem Twoją wierną córę, co zowie się Polską – Polan imieniem. Niech kroczy poprzez wieki w szatę chrztu odziana, w którą ją niegdyś Mieszko przyozdobił, i niech ją chroni królewski płaszcz Maryi rozpostarty jak tarcza nad tym narodem. Niech Twoja chwała na ustach jej dzieci, rozbrzmiewa z mocą pośród państw świata. Niech nie ulegnie syn polskiej ziemi podszeptom niszczącym wiarę i honor. Amen.
/s Michaela K. CSL/.

ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka

poniedziałek - piątek 7.30- 16.30

MODLITWA RÓŻAŃCOWA godz. 06.30 w Kaplicy św. Franciszka

WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH –

Groby kwitną, niebo śpiewa.
Dzień Zaduszny. Ludzie smutni,
Płaczą światła, płaczą drzewa.
Światła zgasną, ludzie zasną,
Kwiaty zwiędną.
Jezu ufam Tobie – to
Kamienie wołać będą.
Płakałeś Jezu nad grobem Łazarza,
Na pogrzebie chłopca z Nain,
Ale nie płacz nad nami
Jak nad Kafarnnaum

I nad Korozain.
Matko Bolesna, warszawska Pięto
Tyle grobów masz swych dzieci,
Na Powązkach i w Palmirach
A Ty szukasz grobu Syna?
On zmartwychwstał,
Uśmiechnij się! Przyjdzie po nas.
W niebie nam mieszkanie da.
Patrz jak wszystko się zmienia:
Nowe niebo, ziemia nowa
Się stanie. Tylko miłosierdzie
zostanie.

/bp Józef Zawitkowski/

LITURGIA SŁOWA

01XI- piątek, Wszystkich Świętych, uroczystość Ap7,2-4.9-14;Ps24;1J3,1-3;Mt5,1-12a

02XI- sobota, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych I Msza Hi19,1.23-27a;Ps27;1Kor15,20-24a.25-28;Łk23,44-46.50.52-53.24.1-6a; II Msza Dn12,1-3;Ps42;Rz6,3-9;J11,32-45 III Msza Mdr3.1-6.9;Ps103;2Kor4,14-5,1;J14,1-6

03XI- 31 Niedziela Zwykła Mdr11,22-12,2;Ps145;2Tes1,11-2,2Łk19,1-10

09XI- sobota, Rocznica poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, święto Ez47.1-2.6-9.12Ps46;1Kor3,9b-11.16-17;J2,13-22

10XI- 32 Niedziela Zwykła, 2Mch7,1-2;9-14;Ps17;2Tes2,16-3,5Łk20,27-38

11XI- poniedziałek, św. Marcina z Tours, Narodowe Święto Niepodległości Mdr7,1-7;Ps139Łk17,1-6

16XI- piątek, NMP Matki Miłosierdzia Mdr18,14-16.19.6-9;Ps105;Łk18,1-8

17XI- 33 Niedziela Zwykła MI3,19-20a;Ps98;2Tes3,7-12;Łk21,5-19

21XI- czwartek, Ofiarowanie NMP, wspomnienie

1Mch2,15-29;Ps50;Łk19,41-44

24XI- Niedziela, Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, uroczystość

2Sm5,1-3;Ps122;Kol1,12-20;Łk23,35-43

30XI- sobota, św. Andrzeja Apostoła, święto Iz49,1-6;Ps19;Mt4,18-22

SŁOWO NA NIEDZIELE

/koment. ks M Warowny /.

03XI Łk19,1-10 Istnieje taki wymiar pragnienia spotkania z Bogiem, który może uczynić z nas obiekt drwin. Czegoś podobnego doświadczył Zacheusz, wchodząc na sykomorę, aby zobaczyć Jezusa. Czy i w naszym życiu możemy wskazać na podobne pragnienie spotkania z Jezusem, kiedy to przestaje liczyć się opinia innych, fakt stania się pośmiewiskiem lub obiektem drwin? Dzięki takiemu pragnieniu Jezus dostrzega wysiłki Zacheusza i nie bacząc na wywołane zgorzenie, wchodzi do domu grzesznika. Zbawienie staje się namacalnym faktem. Miłość pokonuje grzech. Panowanie pieniądza upada w obliczu miłosierdzia Boga.

10XI Łk20,27-38 Nie tylko saduceusze wymyślają intelektualne lub prawne pułapki, aby nie być zobowiązanym do przestrzegania Bożych Przykazań. Podobnie podchwytliwe pytania, czy przemyślane oskarżenia padają także dziś pod adresem Boga. Problem etyki małżeńskiej, szacunku dla życia, wychowania, kształtowania

relacji ekonomicznych i wiele, wiele innych to dla dzisiejszego świata okazja, aby ośmieszać wiarę, aby przekonywać, że Bóg nie ma nic do zaproponowania człowiekowi, że człowiek może żyć, jak mu się podoba i robić to, co chce. Jezus mówi nam dziś także o naszym powołaniu, do tego, by być wiecznie szczęśliwym, o drodze do nieba, która zaczyna się posłuszeństwem Jego nauce.

17XI Łk21,5-19 Literatura i film pełne są wizji końca świata. Jednym z czynników popychającym ludzi ku sektom są przepowiednie o kataklizmach i zapewnienia, że w danej grupie jeżeli się przyłączymy, będziemy mogli się uratować. A przecież Jezus, rysując wizję czasów ostatecznych, zapewnia nas o swej mocy i ratunku. To prawda, że będą prześladowania, które przyjdą z najbardziej nieoczekiwanej strony, jak odrzucenie przez własnych rodziców. Jednak to, co jest dla nas najgroźniejsze, to nie prześladowania, katastrofy czy fałszywi prorocy, ale utrata ufności w miłość i opiekę Boga. Inie jest to niebezpieczeństwo tylko czasów ostatecznych, ale zagraża nam ono w każdym czasie.

24XI Łk23,35-43 Dla większości przypatrujących się Jezusowi konającemu na krzyżu, być królem kojarzyło się z władzą polityczną i militarną. Dlatego ukrzyżowany Jezus jest dla nich zaprzeczeniem ich oczekiwań i nadziei. Odwracają się od Niego. Być może w ten sposób biorą sobie odwet za niespełnione nadzieje, które wiązali z Nim jako przywódcą. Jezus jest królem, tylko że Jego władza dotyczy otwarcia człowiekowi nieba. Mocą Jego królestwa jest miłość, wyrażona całkowitym darem z siebie. Aby wejść do niego nie potrzeba wiele. Wystarczy uznać, że Jezus jest Zbawicielem oraz przyznać się do bolesnej prawdy, o swoim własnym grzechu i jego konsekwencjach.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

PSYCHOLOGICZNE I TEOLOGICZNE ROZUMIENIE POŻĄDANIA. Pragniemy dzisiaj dokończyć analizę tych słów, jakie wypowiedział Chrystus w Kazaniu na Górze na temat „cudzołóstwa” i „pożądania”, zwłaszcza zaś na ostatnim członie tej wypowiedzi, w której określa pożądanie ściśle: „pożądliwość patrzenia” jako „cudzołóstwo w sercu”.

Stwierdziliśmy poprzednio, że słowa te bywają najczęściej rozumiane tylko jako pożądanie cudzej żony (a więc w duchu dziewiątego przykazania Dekalogu). Wydaje się jednak, że ta wykładnia – węższa – w świetle całościowego kontekstu może i powinna być poszerzona. Wydaje się moralna ocena tego pożądania („pożądliwego patrzenia”), które Chrystus określa jako „cudzołożenie w sercu” uzależniona jest od samej osobowej godności mężczyzny i kobiety, co ma swoje znaczenie zarówno wówczas, gdy nie są oni związani małżeństwem, jak również wówczas, gdy są dla siebie małżonkami: żoną i mężem.

Cała dotychczasowa analiza: „Słyszeliście, że powiedziano: <Nie cudzołóż> A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa>” – wskazuje na konieczność poszerzenia i pogłębienia przedstawionej uprzednio wykładni tej wypowiedzi, gdy chodzi o zawarty w niej sens etyczny. Pozostajemy nadal przy nakreślonej przez słowa Nauczyciela sytuacji, w której „cudzołożącym w sercu” poprzez wewnętrzny akt pożądania (wyrażający się w spojrzeniu) – jest mężczyzna. Znamienne, że Chrystus mówiąc o przedmiocie tego aktu nie akcentuje, że jest nim „cudza żona” lub kobieta nie będąca własną żoną – ale mówi ogólnie: kobieta. Cudzołóstwo „w sercu” nie sprowadza się do tych granic międzyosobowego odniesienia, które pozwalają zidentyfikować „cudzołóstwo w ciełe”. Nie one wyłączenie i zasadniczo stanowią o dokonaniu „cudzołóstwa w sercu”, ale sama natura owego pożądania, które wyraża się w tym wypadku we wzroku, w tym, że ów mężczyzna o którym dla przykładu mówi Chrystus, „pożądliwie patrzy”. „Cudzołóstwo w sercu” dokonuje się nie przez to tylko, że w taki sposób „patrzy” na kobietę, która nie jest jego żoną, ale przez to, że w taki właśnie sposób patrzy po

prostu na kobietę. Jeżeliby w ten sposób patrzył na kobietę, która jest jego własną żoną, również dopuszczalby się cudzołóstwa „w sercu”. Wykładnia ta zdaje się w sposób pełniejszy uwzględniać to, co w całościowym kontekście zostało powiedziane na temat pożądliwości, a szczególnie pożądliwości ciała jako stałego elementu grzeszności człowieka Pożądanie, które jako akt wewnętrzny rodzi się z tego podłoża zmienia samą intencjonalność bytowania kobiety „dla” mężczyzny, redukując osobowo-komunijne bogactwo odwiecznego wezwania, owej dogłębnej fascynacji męskością i kobiecością, w kierunku zaspokojenia samej „seksualnej” potrzeby ciała(z czym najbliższ kojarzy się pojęcie popędu). Przy takiej redukcji osoba (w tym wypadku kobieta) staje się dla drugiej osoby(mężczyzny) przedmiotem możliwego zaspokojenia własnej „potrzeby” seksualnej. Zniekształceniu ulega owo wzajemne „dla”, które traci swój charakter osobowo – komunijny na rzecz utylitarnego. Mężczyzna, który patrzy w taki sposób jak to czytamy u Mt 5,27-28 „posługuje się kobietą” dla zaspokojenia własnego popędu. Chociaż nie czyni tego w sposób zewnętrzny, już wewnętrznie pojął taką postawę. Wewnętrznie o niej zdecydował w odniesieniu do określonej kobiety. I na tym właśnie polega „cudzołóstwo w sercu” Takiego „cudzołóstwa w sercu” może dopuścić się mężczyzna również w stosunku do własnej żony jeśli traktuje ją tylko jako przedmiot służący do zaspokojenia popędu. Nie sposób dojść do drugiej wykładni słów Mt5,27-28, jeśli ograniczymy się do często psychologicznej interpretacji „pożądania”, nie uwzględniając tego, co stanowi o jego specyfice teologicznej, czyli organicznego związku pożądania (jako aktu) pożądliwością ciała jako stałą dyspozycją, wynikającą z grzeszności człowieka. Wydaje się, że owa czysto psychologiczna (czy też „seksuologiczna”) interpretacja pożądania nie stanowi

wystarczającej podstawy dla zrozumienia odnośnego tekstu z Kazania na Górze. Jeśli zaś odwołamy się do interpretacji teologicznej, wówczas - nie naruszając tego, co w wykładni pierwszej pozostaje niepodważalne, - trzeba przyjąć wykładnię drugą jako pełniejszą. Dzięki tej wykładni bardziej jasny staje się również sam etyczny sens owej kluczowej wypowiedzi z Kazania na Górze, której zawdzięczamy właściwy kształt etosu Ewangelii. Rysując ten kształt, Chrystus pozostaje wierny Prawu: „Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo, albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić”(Mt5,17). Natomiast ukazuje konsekwentnie, jak głęboko trzeba sięgnąć, jak gruntownie trzeba odsłonić tajniki serca ludzkiego, ażeby to serce mogło stać się „miejscem” wypełnienia Prawa. Wypowiedź Mt 5,27-28 która odsłania wewnętrzną perspektywę cudzołożenia w sercu, i z tej perspektywy ukazuje właściwe drogi wypełnienia przykazania „Nie cudzołóż”, jest na to szczególnym dowodem. Bo też dotyka ona dziedziny w której szczególnie chodzi o „czystość serca”(por z Mt5,8, wyrażenie to posiada w Biblii szerokie znaczenie). Jeszcze w innym miejscu będziemy mieli sposobność wypowiedzieć się „jak przykazanie „Nie cudzołóż”, które jest jednoznaczne z surowym zakazem „Nie pożądaj żony bliźniego twego” wypełnia się właśnie przez czystość serca. O surowości i sile zakazu świadczą pośrednio dalsze słowa tekstu z Kazania na Górze, w którym Chrystus mówi obrazowo o „wyłupaniu oka” i „odcięciu ręki” jeśli są one powodem do grzechu. Widzieliśmy uprzednio, że prawodawstwo Starego Testamentu obfitowało w przejawy surowości, Równocześnie jednak nie przynosiło ono „wypełnienia Prawa”. Nacechowane było w swej kazuistyce wielorakim kompromisem z pożądliwością ciała. Chrystus natomiast uczy, że przykazanie wypełnia się przez „czystość serca”, która nie staje się udziałem człowieka inaczej, jak tylko za cenę stanowczości w stosunku do wszystkiego, co bierze swój początek z pożądliwości ciała. „Czystość serca osiąga ten, kto umie od swego „serca” konsekwentnie wymagać, od swego „serca I od swego „ciała”. Przykazanie

„Nie cudzołóż” znajduje swe właściwe uzasadnienie w nienaruszalności małżeństwa poprzez które mężczyzna i kobieta z mocy najpierwotniejszego ustanowienia Stwórcy „łączą się ze sobą tak ściśle, że stają się jednym ciałem”(Rdz2,24). Cudzołóstwo z istoty swej sprzeciwia się owej jedności w tym znaczeniu, w jakim odpowiada ona godności osób. Ten istotny etyczny sens przykazania Chrystus nie tylko potwierdza, ale stara się ugruntować w samej głębi człowieczeństwa. Nowy kształt etosu wiąże się zawsze a odsłonięciem tej głębi, której na imię „serce” i z wyzwoleniem jej od „pożądania” w tym celu, ażeby w owym „sercu” pełniej mógł zjaśnieć człowiek: mężczyzna i kobieta w całej wewnętrznej prawdzie swojego wzajemnego „dla”. Uwolniony od przymusu i ograniczenia ducha, jakie niesie z sobą pożądliwość ciała, ów człowiek: mężczyzna i kobieta odnajduje się wzajemnie w owej wolności daru, która jest warunkiem wszelkiego obcowania w prawdzie, a w szczególności obustronnego oddania, jeśli oboje jako mąż i żona, mają stanowić ową sakramentalną jedność o jakiej zdecydował w Rdz 2,24 sam Stwórca. Jak widać, owo wymaganie, które Chrystus stawia w Kazaniu na Górze wszystkim swym słuchaczom, aktualnym i potencjalnym, przebiega po takiej orbicie, z której człowiek musi zobaczyć na nowo zagubioną pełnię swego człowieczeństwa i na nowo jej zapragnąć. c.d. na nast. stronie.

MÓWIĄ WIELCY

Skieruj do Pana swe kroki. Ufaj mu, a On będzie działał. /Psalm 37/

UŚMIECHNIJ SIĘ

BRAK ZAUFANIA. Młody ksiądz katolicki znany ze swej brawurowej jazdy, proponuje koledze, że go podwiezie do domu. „Nie, nie, dziękuję – odmawia ten. - Szczerze mówiąc, z księdzem czuję się za bardzo w rękach Boga!”

SŁOWO OJCA ŚW. FRANCISZKA

Niech wołanie o pokój wzniesie się głośno, aby dotarło do serc wszystkich ludzi i aby wszyscy złożyli broń i pozwolili, by kierowało nimi pragnienie pokoju.